

Περίληψη για 14^ο Πανελλήνιο – 1^ο Διεθνές Συνέδριο Λογοθεραπείας, Π.Σ.Λ.

Παρουσίαση Πόστερ

Τίτλος: «Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΙΡΗΣ ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΑΠΡΑΞΙΑ ΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ 2-4 ΕΤΩΝ»

Συγγραφείς: Μαρία Χριστοπούλου, Ph.D., MOP, SLP, CSS
Email: m.christopoulou@euc.ac.cy
Emily Eftychiou, student SLP
Email: Emily Eftychiou <ee152480@students.euc.ac.cy>
Λουίζα Βωνιάτη, PhD, MEd., SLT
Email: l.votiati@euc.ac.cy

Φορέας: Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Εισαγωγή: Η παιδική απραξία της ομιλίας είναι μία νευρολογικής φύσεως διαταραχή, η οποία αφορά τον κινητικό συντονισμό και προγραμματισμό των αρθρωτών. Η αδυναμία του εγκεφάλου για ορθή αποστολή του μηνύματος, έχει ως αποτέλεσμα η ομιλία των παιδιών με απραξία να επηρεάζεται σε διάφορους τομείς όπως είναι η άρθρωση, η προσωδία και η καταληπτότητα. Η βιβλιογραφία περιλαμβάνει πληροφορίες για τη θετική έκβαση αποτελεσμάτων μετά την εφαρμογή διάφορων προσεγγίσεων και παρεμβάσεων σε παιδιά με απραξία της ομιλίας στο ηλικιακό εύρος 2-10 ετών. Στην ανασκόπηση της βιβλιογραφίας ανευρέθηκαν άρθρα, από τα οποία αντλήθηκαν πληροφορίες σχετικά με την αποτελεσματικότητα της χρήσης εξειδικευμένων θεραπευτικών προσεγγίσεων που χρησιμοποιήθηκαν στη λογοθεραπεία παιδιών με απραξία. **Μεθοδολογία:** Η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας πραγματοποιήθηκε στις βάσεις δεδομένων, Scopus, Embase και Science Direct με τις επικρατέστερες να είναι η PubMed και ο Αμερικανικός Οργανισμός Ομιλίας και Ακοής (ASHA). Διαφάνηκε ότι η σχετική βιβλιογραφία ήταν αρκετά περιορισμένη λόγω των ελάχιστων σχετικών ερευνητικών μελετών που αφορούν τη συγκεκριμένη πληθυσμιακή ομάδα. Συνολικά ανευρέθηκαν 8 άρθρα που πληρούσαν τα κριτήρια συμπερίληψης και σχετίζονταν με την απραξία της ομιλίας σε παιδιά και των δύο φύλων, τα οποία στη συνέχεια αναλύθηκαν και κατηγοριοποιήθηκαν ανάλογα με την παρέμβαση που χρησιμοποιήθηκε στην κάθε έρευνα. Επίσης, δόθηκε έμφαση στην αποτελεσματικότητα της κάθε παρέμβασης αλλά και στον συνδυασμό διαφορετικών προσεγγίσεων ή τεχνικών. **Αποτελέσματα:** Οι έρευνες που συμπεριλήφθηκαν διενεργήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε Ευρωπαϊκές χώρες και ταξινομήθηκαν με το είδος της παρέμβασης που χορηγήθηκε στους συμμετέχοντες. Τα αποτελέσματα όλων των ερευνών έδειξαν βελτίωση σε όλα τα παιδιά, όμως σε διαφορετικό βαθμό το κάθε ένα και σε διαφορετικούς τομείς. Σε μερικές μελέτες τα παιδιά παρουσίασαν βελτίωση στην

άρθρωση φωνημάτων, συλλαβών και λέξεων ενώ είχαν λιγότερη βελτίωση σε φράσεις και προτάσεις. Παρατηρήθηκε ότι, υπήρξε δυσκολία διατήρησης των αποτελεσμάτων μακροπρόθεσμα όπως και γενίκευσης στον αυθόρμητο λόγο. **Συμπεράσματα:** Οι θεραπευτικές παρεμβάσεις, προσεγγίσεις και τεχνικές για την αντιμετώπιση της απραξίας, συμβάλουν στη βελτίωση της ομιλίας των παιδιών, κυρίως μετά από συστηματική και μακροπρόθεσμη θεραπεία, ανεξάρτητα από τον βαθμό σοβαρότητας της διαταραχής. Η κάθε θεραπεία μπορεί να παρέχει σταδιακή εξέλιξη στην ομιλία αφού εφαρμοσθεί μεμονωμένα, όμως παρέχει ακόμα καλύτερα αποτελέσματα όταν συνδυαστεί με κάποια άλλη τεχνική. Αξίζει να σημειωθεί η αναγκαιότητα πραγματοποίησης περισσότερων ερευνών για εμπλουτισμό της βιβλιογραφίας και παροχή περισσότερων μεθόδων τεκμηριωμένης πρακτικής.

Λέξεις Ευρετηριασμού: Παιδική απραξία ομιλίας, θεραπευτικές παρεμβάσεις, αποτελεσματικότητα.

**“The Effectiveness of Early Speech Intervention in Children
with Apraxia of Speech Aged 2-4 years”.**

Literature Review

Voniati Louiza PhD, MEd., SLT, Eftychiou Emily MSc, Christopoulou Maria PhD, MSc, SLT

ABSTRACT

The evidence based effectiveness of early speech intervention in childhood apraxia of speech in children aged 2-4 years old is divided into five sections; the theoretical background, the main objectives of intervention, the methodology, the results and finally the conclusions.

Recent studies have shown the difficulty in defining childhood apraxia of speech and creating a common list with the specific characteristics of this disorder over the years. A definition which is widely accepted and used by all clinicians is the one proposed by the American Speech-Language Hearing Association (ASHA). Other terminology has also been used to describe the disorder such as developmental dyspraxia or oral dyspraxia. The age that children start having speech and language therapy and the intensiveness of the sessions they get, have a significant role in effective progress and rehabilitation, in order to reach the language level of typically developed children.

Additionally, based on the literature review, two main questions needed to be answered. The first question was the effectiveness of early intervention and the second was the effectiveness of the application of tools and methods in children's speech with apraxia.

There has been no much research conducted globally regarding the effectiveness of early speech intervention in childhood of apraxia among the ages 2-4 due to a variety of reasons such as the co-existence of other disorders or syndromes and the complexity of the disorder. However, research in the data base of PubMed and the website of ASHA gave at first 233 articles, which were gradually decreased to 8 due to the inclusion and exclusion criteria. These consisted of the gender and age of the children, the children's native language, the diagnosis and the level of severity of the disorder, the receptive versus expressive skills as well as the ability to read whenever was required by the approach.

The articles were then categorised into five parts depending on the approach which was used in each study. All approaches and methods showed encouraging results in children's speech either they were used on their own or combined with other techniques. Changes in children's speech were noted in vocabulary, grammar, syntax, phonemic awareness, letter-phoneme recognition, articulation, intelligibility and prosody.

To conclude, the results of early intervention, the intensiveness of speech and language therapy sessions and the approach used in each study proved general progress in all children's speech. Each child showed improvement in different grade and subsystem of the language whereas application of the learning outcome in real context was accomplished in some cases. Finally, combined approaches gave greater outcomes and improvement in the speech of children with mild up to severe apraxia of speech.